

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОМЕНЕДЖМЕНТУ У ПРАЦІВНИКІВ ПОЖЕЖНО-РЯТУВАЛЬНИХ ПІДРОЗДІЛІВ МНС УКРАЇНИ

Сьогодення зумовлює нагальну потребу в професійно підготовлених фахівцях-пожежниках, які здатні ефективно працювати в складних і екстремальних умовах. Професійна діяльність пожежників ґрунтується на високому ступені активності, відповідальності, чіткості виконання професійних обов'язків та грамотній організації часу. Тому самоменеджмент в діяльності пожежників є надзвичайно важливим.

Самоменеджмент – це відносно нове поняття в психологічній науці. Самоменеджмент направлений на максимальне використання працівником власних можливостей і усвідомлене управління своїм робочим часом. Самоменеджмент – це технологія оптимального самоорганізування особистості для досягнення значущих для неї цілей. Серед напрямів самоменеджменту виокремлюють менеджмент часу, самоорганізування у стресових ситуаціях, менеджмент справляння враження на оточення, командний менеджмент, менеджмент психологічних ресурсів.

Термін “самоменеджмент ввів Л. Зайверт, він розуміє ідею самоменеджменту як ідею економії свого часу; у концепції В. Андреева – ідея саморозвитку творчої особистості; у концепції М. Вудкока й Д. Френсіса – подолання власних обмежень; у концепції А. Хроленка – підвищення особистої культури ділового життя; у концепції Б. і Х. Швальбе – ідея досягнення особистого ділового успіху.

Складовими самоменеджменту є мотиваційні особливості та особистісні диспозиції. Особистісні диспозиції самоменеджменту: саморозвиток, чіткі особисті цілі, цінності, творчий підхід, інтелектуальна ефективність. Мотиваційні складові самоменеджменту: активність, внутрішній мотив, інтерес до життя, самопослідовність, цільова мотивація, бажання працювати (вмотивованість). Механізмами самоменеджменту є самоконтроль і саморозуміння.

Отже, самоменеджмент – це перший крок до успішності і досягнення поставлених цілей. Проблематика самоменеджменту у працівників пожежно-рятувальних підрозділів МНС України є надзвичайно актуальною, так як професія пожежника розуміє під собою чітку і грамотну організацію своєї діяльності та внутрішніх психологічних ресурсів задля успішної професійної діяльності. Самоменеджмент може слугувати для саморозвитку ділових якостей працівника, підвищення ним свого професійного потенціалу, що збільшить шанси і перспективи успішного виконання професійних завдань. Однак самоменеджмент ділової кар'єри має будуватися на основі розуміння сутності самої ділової кар'єри, знання соціально-психологічних механізмів її здійснення і, перш за все, адаптивно-розвивального механізму.

Науковий керівник: Злагодах В.В., ст. викладач